

במטרה להמחיש את דרגת האחריות הגדולה שאליה הגיעו סופרים צדיקים בדורות שעברו, נספר על מקרה שאירע בירושלים במאה הקודמת:
המקרה מסופר על אחד מסופרי הסת"ם הצדיקים שהיו בירושלים שבין החומות בתקופתו של רבי שמואל סלנט זצ"ל. אחד מהאנשים שרכשו אצלו תפילין, מסר את תפיליו לבדיקה כשנתיים לאחר הרכישה והוברר שהתפילין היו פסולות מעיקרן. הקונה שבתפיליו התגלה הפסול הראה לסופר את הפסול ואמר לו: "אלו התפילין שכתבת".

כאשר הסופר הבחין בפסול הוא צנח ארצה מרוב בהלה ואיבד את הכרתו. רק לאחר עמל רב וממושך הצליחו הנוכחים לעורר אותו מעלפונו.
כאשר הסופר התעורר מהעלפון הוא פנה לקונה בקול מלא זעזוע וצעד ואמר לו: "ברצוני לומר לך שלושה דברים: ראשית הנחת במשך שתיים תפילין פסולות וחסרה לך מצוות תפילין לכן, הנני מעביר לך את הזכות הרוחנית של הנחת התפילין שיש לי מכל אותן שתי השנים. שנית, הנני מחזיר לך עכשיו את מלוא הסכום של התפילין שקנית ממני. שלישית, אם אירעה תמלה רת חזיר